

Sözün zamanı – zamanın sözü

Gərək illər keçə, gərək bu günlərə sabahın hündür-lüyündən baxasan. Qəlbi rıqətlə dolduran indiki günlərdən zamanca aralandıqca onların böyüklüyünü, qazandıqlarımızın möhtəşəmliyini daha aydın və dəqiq görəcəyik. Fərəh elə intəhasızdır.

Bu illər və günlər içində fərəhimiz elə intəhasızdır ki, zəfərlərimizə soyuq ağılla nə qədər qiymət verməyə çalışsan da, mütləq hissələr daha üstün gələcək. Hər zəfərimizlə bu millətin vüqarı daha da artır, hər uğurumuzla Azərbaycan daha da bütövləşir, hər yüksəlişimizlə düşmənlərimiz, istəməyənlərimiz, bizdən olub biza dönük çıxanlar da daha artıq xar olur.

Hansı xalqın övladı kimi dünyaya gəlmək alın yazısıdır, özümüzün yox, taleyin seçimidir. Hər bir insanın da məhz mənsüb olduğu xalqın övladı sayılmaqdan iftixar duyması dünyanı, özünü dərk etdiyi andan qismətinə düşən ən təbii hissidir. Elə həmin səbəbdən də, əlbəttə ki, hər bir soydaşımız azərbaycanlı olmasa da fəxr edir. Ancaq Azərbaycan insanı heç vaxt indiki kimi xoşbəxt olmayıb və azərbaycanlı olmağından indiki kimi qürurlanmayıb.

Qalib millət olmağın gətirdiyi əminlik, alniəçiliq, başını dik tutmaq ötkəmliyi yalnız burada – respublikamızdakı sayı 10 milyonu aşan vətəndaşlarımızı deyil, dünya boyuncakı 50 milyondan artıq soydaşımızı da dəyişib. Zəfərdən əvvəlki Azərbaycan və azərbaycanlılarla Zəfərdən sonrakı Azərbaycan və azərbaycanlılar eyni deyil. Biz indi bir millət olaraq daha bütövük, daha güclüyük, daha qətiyyətliyük, bundan da qat-qat böyük yüksəlişlərə layiqliyimizə daha inamliyik.

Millətə və yurda ömründəki bu misilsiz növrəği bəxş edən Azərbaycan qalibiyyətinin Memarı Prezident İlham Əliyevdir!

Bir qüdrətli şəxsiyyətin tarixi də, xalqının iqbalını da rəyalari gerçəkləşdirirmiş kimi möcüzəli şəkildə necə dəyişə bilməsinin ən parlaq örnəyi ortadadır. Haqq itirməyən və nail olduqlarının halalı olmasını istəyən hər yurddaşın varlığında bunlara görə sonsuz minnətdarlıq duyğusu gərək daim nəbz kimi döyünə.

Xox, hələ bu illər və günlər içində yaşadığımız heyranlıq, heyrat, qürur və köksəsiğmaz sevinc duyğuları əsla imkan verməyəcək ki, baş verənləri bütün dolğunluğu, gerçək miqyasları ilə qiymətləndirək. Hər bu zəfərli illərin və günlərin yaxın-uzaq xəbis müşahidəçilərini də, sapı özümüzədən olan zati qırıqları da məğlubiyətə düşər olan qarşı tərəfdən daha artıq yandıran ardıcıl qələbələrini onlarda yaratdığı sarsıntı, çəşqinliq, ixtiyarsız qıcolma macal verməyəcək ki, bunca yaxın məsafədən baş verənlərin haqqı əzəmətini tamliğı ilə görüb qiymətləndirə bilsinlər.

O səadət ki Ali Baş Komandan, Prezident Azərbaycan xalqının hər sıra nəfərinə nəsib edib və etməkdədir, bunun sözdə, yazıda ifadəsi mümkünsüzdür. Çünki bu fərəhin siğacağı irilikdə, dərinlikdə və genişlikdə sözlər yoxdur.

Tarix yarada-yarada Prezident İlham Əliyev artıq özü də tarixləşib və ona yaraşan ən tutarlı, ən insafli, ən ədalətli dəyərləndirməni müəyyənləşdirmək də elə Tarixin işidir.

İndidən təsəvvür edilənsə budur ki, uca xidmətlərinə görə ona Tarixin verəcəyi qiymət, heç şübhəsiz ki, müasirlərinin düşündüklərindən çox yuxarıda olacaqdır.

İnsanın öz torpağına sahiblik əminliyindən daha yüksək olan coşqunu, qürur və güvənliyi ağıla gətirmək çətindir. Ancaq İlham Əliyev bir millət və dövlət öndəri olaraq insanımıza bundan da yüksək bir hissi bağışlaya bildi – yenilməz ol-

TƏK ƏSGƏR

Rafael HÜSEYNOV,
Milli Məclisin deputatı, akademik

maq, qalib gəlmək, haqqı çatanı mütləq qazanmaq, böyüklük və kiçikliyindən asılı olmayaraq heç kəsə onunla özünü daha uca tutaraq danışmaq ixtiyarı verməmək ötkəmliyini.

Hər cəhətdən güclü dövlətimiz, qadir ordumuz, ağıllı xarici siyasətimiz var və qüdrətimizin təsdiqedicisi olan xeyli başqa üstünlüklərə sahibik. Ancaq hər birimiz də, dünya da, dost və düşmən də açıqca görür və anlayır ki, bu gün bizi biz edən, məhz heç zaman olmadıqı kimi bunca qüdrətə çatdıran Liderimiz var!

Dünya tarixi çox döyüşlər, çox ordular, çox sərkərdələr görüb. 2020-ci ilin hələ qızğın döyüşlər gedən, Azərbaycan əsgərinin işğal altındakı hər qarış torpağını düşmən tapdığından azad etmək yolunda ölüm-dirim savaşına qatıldığı çağlarda millətin və özümün yaşadığımızı günbəgün yazılaşırdırdım, o düşüncələr qəzetlərdə dərc edilirdi və o həyəcanlı dövəmdə dünyadakı bizə dair siyasi gedişatı da təhlil edərkən bu qənaətə gəlmişdim ki, Ermənistanla davadan qalib çıxmaqçün bir ordunun gücü yetməz, hökmən ikinci, bəlkə də daha güclü bir orduya ehtiyac var, həmin səbəbdən də yazılarımın birini "Millətin iki ordusu" adlandırmışdım. Azərbaycan nə xoşbəxtlik ki, bizim o dövəmdə məhz böyük Zəfərə çatmamızı təmin edən İkinci Ordumuz vardı.

Həmin İkinci Ordu olmasaydı, birinci ordumuzun da o qarşıdurmada qalib çıxması çətin olardı. Çünki bu, qeyri-bərabər savaş idi və Azərbaycan ordusu yalnız qarşısında dayanıb ona atəş açan

düşmən tərəflə döyüşmürdü.

Əks tərəfdə məkrli siyasətlər və həmin siyasəti idarə edən müxtəlif böyük güclər dayanmışdılar. Onlardan saçılan atəşlər şiddətdə Qarabağ cəbhəsindəkilərdən geri qalmırdı.

Həmin 44 günlük savaş boyunca Ali Baş Komandan bir tərəfdən illər boyu səbirlə və tədbirli şəkildə qurduğu, gücləndirdiyi, ən müasir təminatına nail olduğu ordunu səriştə ilə idarə edir, addım-addım irəlilədir, o biri yandan da hər yeni gündə örtülü siyasətlərin, xarici dövlətlərin təhdid və təzyiqlərinin, çeşidli kəşfiyyatların əcnəbi jurnalistlər, xəbər agentlikləri, televiziya-lar qismində qarşısında dayanan təmsilçilərinə mərdanə və aqil sözünü deyir, heyretəməz təmkin, nadir hazırcavablıq, rəqibləri mat qoyan baldırlıq ilə müdrikliklə ön cəbhədən daha amansız döyüşlər gedən diplomatiya meydanında ard-arda mükəmməl qələbələrini çalırdı.

Bu cəbhələrin ikisində də fəthlər sinxron davam etdikcə həm xalqın yaxın zəfərə inamı artırdı, həm döyüşən ordumuz daha artıq ruh yüksəkliyi qazanırdı, həm də bütün əks qüvvələr necə yenilməz bir qüdrətlə üz-üzə olduqlarını dərk etmək məcburiyyətində qalırdılar.

O günlərdə Azərbaycanda, Qarabağda cərəyan edənələr və Böyüklüyü hər kəsə bütün parlaqlığı ilə görünen Prezident və Sərkərdə İlham Əliyev dünyanın diqqət mərkəzində idi. O günlərdə dünyanın aparıcı mətbuatı və telekanalların əsas mövzuları sırasındə Qarabağ döyüşləri və Siyasət Döyüşçüsü İlham

Əliyev öndə idi.

Bu barədə isti-isti bizdə də, xaricdə də az bəhs edilməyib, bolluca məqalələr çap olunub, kitablar buraxılıb, amma qətiyyəyən şəkk yoxdur ki, hələ çox da yazılacaq, bütün bunların yerli-yataqlı təhlil edilərək tək bizdə deyil, dünyanın aparıcı ölkələrindəki təhsil mərkəzlərində herb sənəti və diplomatiya tədrisində məxsusi yer tutacağı da uzaq günün sözü deyil.

Qoç Koroğlu "İgid gərək yar sevməyə özü tək gedə, tək gedə" söyləmişdi.

Prezident və Ali Baş Komandan İlham Əliyev millətinin və yurdunun düşər olduğu yüzilliklərlə yaşlı olan döyünü biryolluq qırmaqçün meydana yar sevməyə deyil, əğyar yenməyə bütün yenilməzliyi, qətiyyəti, iradəsi ilə həm bütün təkbaşına çarpışmalara tam hazır olaraq Tək çıxmışdı, həm də arxasında milləti, ordusu, sadıq dostları, silahdaşları olan bir Bütöv kimi!

2020-ci ilin 8 Noyabrına Azərbaycan minilləri və əsrləri aşaraq gəlmişdi və millət təqviminə arxada qalan əyyamlardakı çox bayramların izi düşmüşdü. O bayramlardan ömrünü yaşayıb gedənləri vardı, xalqla əbədi birgəlik yolunu davam etdirənlər də az deyildi. Ancaq həmin gün Azərbaycana elə bir bayram qismət oldu ki, inanmıram kimsə bununla razılaşmaya – geridə qalan minillərdə və yüzillərdə şadlığı, bəxtəvərliyi həmin bayramına çatanına rast gəlinməmişdi. Şuşa zəfəri çalındı, Qarabağ savaşı qələbəmizlə bitdi. Bizim millətin də təqviminə qanı ilə, canı ilə qazandığı Qələbə Bayramı əlavə olundu. Elə bir bayram ki, vətən və millət Böyük Vətən, Böyük Millət adlanmaq haqqını məhz o Bayramı yarada biləndən sonra qazanır.

Ən hüdudsuz sevincin də, ən ağırlı kədərin də soyuma, səngimə müddəti

var, ən sevimli bayramların da xoş ovqatı bir neçə gün sürür, sonra yenə adi günlər sırası gəlir. Ancaq millət təqvimində yer alan Qələbə Bayramı, Zəfər Günü heç vaxt tükənməyən, hər gün hər millət bəlasının içərisində daşınan bir soyumaz sevincdir ki, durmadan könüllərə qüvvət verir, insanları daxilən səfərbərləşdirir, qaliblik ovqatına kökləyir.

Necə ki, o Böyük Qələbəmiz sevimli cazibəsiylə yeni qalibiyyətlərə də üföqlər açdı.

Qarşıda Sərkərdə İlham Əliyevin və millətinin hələ daha bir inanılmaz Zəfər silsiləsi də dayanırdı. 2023-cü ilin 19 sentyabrındakı lokal antiterror tədbirlərinin nəticəsi olaraq birçə gün içərisində Azərbaycan ərazisindəki Ermənistan ordusunun qalıqları və cürbəcür düşmən tör-töküntüləri darmadağın edilərək separatçı-terrorçu dəstələr qəti təslim edildi.

2023-cü ilin 28 sentyabrında Qarabağdakı qondarma separatçı rejimin özünü buraxması ilə 2020-ci ilin 27 sentyabrından başlanan Zəfər salnaməsi tamamlandı. Qalib Azərbaycanın Fateh lideri İlham Əliyev 2023-cü il oktyabrın 15-də Üçrənglimizi onillərcə üzərində o müqəddəs bayrağın dalğalanmasını arzuladığımız Ağdərədə, Xocalıda və Xankəndidə ucaltdı, düz 20 il əvvəl həmin gündə böyük Yolunu başlayarkən Milləti və Tarix qarşısında içdiyi andı, verdiyi vədi yerinə yetirərək, nəhayət ki, Azərbaycanın müstəqilliyini yurdun bütün ərazisində bərqərar etdi.

Lakin bu vətənin və xalqın taleyində misli görünməmiş bir sərkərdəlik şücaətinə şahid olmaq məsudluğu da varmış.

Həm səfəvi məxəzləri, həm osmanlı qaynaqları təsdiqləyir ki, Şah İsmayıl ordusunun döyüş ruhunu coşdurmaq, qələbə əzmini yüksəltməkçün gərəkli anda sıyrılmış qılıncı ilə özü meydana atılar, əsgərlərinin önündə gedərmiş – "Cahanara-yi Şah İsmayıl Səfəvi", "Təvarix-i al-i Osmani" nəql edir ki, Şah Xətai ordunun ən cəsur əsgəri kimi özünü düşmən ordusunun qibləgahına vurur, qılıncının kəskin zərbələriylə topların zəncirlərini qırır, göstərdiyi rəşadət örnəkləri ilə igidlərinin qanını qaynadırdı.

Belə sərkərdəlik şücaəti örnəklərini tariximiz az-az da olsa görüb, bunları qəhrəmanlıq keçmişimizin səhifələrinə qızıl hərflərlə həkk edib.

Elə 2020-nin son sentyabr, oktyabr, ilk noyabr günlərində Azərbaycan Öndəri İlham Əliyev dünya siyasətinin nəhəng meydanında özünü odlara-alovlara vuraraq dəyanətlə irəliləyən Şah İsmayıl kimi idi, onun hamının gözləri önündə baş verən, bizim və dünyanın telekanallarında hər kəsə əyan olan hər yeni siyasi qələbəsi xalqı da, döyüşən ordunu da ilhamlandırır, düşmənin mütləq çöküşünün lap yaxınlarda yetişəcəyinə hər kəsi ümidləndirir, inandırır, hazırlayır.

Ancaq Sərkərdə İlham Əliyevin 2024-cü il aprelin 19-da qazandığı qələbənin tayı-bərabəri indiyədək olmamışdı və bu möcüzəli Zəfər də gərək hər zaman yad-daşlarda iftixar örnəyi kimi yaşaya.

Qarabağ uğrunda apardığımız azadlıq müharibəsi dönəmində ordumuzun bir atəş açmadan aldığı məntəqələr olmuşdu. Lakin 2024-cü ilin xoşbəxt aprel günündə Qazax mahalının Bağanis Ayrım, Aşağı Əskipara, Qızılhacılı kəndlərinin özümzə qayıtmasının tarixi misilsizliyi onda idi ki, bu zəfəri artıq Tək Əsgər qazanmışdı. Meydanda nə ordu vardı, nə silah-sursat. Bu müstəsna qələbəni ağıllı, uzaqqörən və hədəfə dəqiq vuran siyasəti ilə gətirən Tək Əsgər elə Prezident İlham Əliyevin özü idi.

Birçə atəş açmadan qazandıığımız, hünər və qələbələr tariximizə Tək Əsgər – Millətin Baş Sərkərdəsi İlham Əliyevin zəka qüdrəti və dövlətçilik şücaəti ilə yazılan belə Zəfərə şahid kəsilib bu sevinci yaşaya bilməkdən böyük bəxtiyarlıq olarmı?!